

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Έγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΑ'
Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 1855

Κυριακή ΙΑ' (ΙΑ' Ματθ.) (Α' Κορ. 9,2-12)
24 Αὐγούστου 2014

Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος
Αὐγουστῖνος Ν. Καντιώτης

Θυσία τῶν δικαιωμάτων

Ἀδελφοί, «οὐκ ἐχρησάμεθα τῇ ἐξουσίᾳ ταύτῃ, ἀλλὰ πάντα στέγομεν, ἵνα μὴ ἐγκοπῆν τινα δῶμεν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ» (Α' Κορ. 9,12)

Ζοῦμε, ἀγαπητοί μου, σὲ ἐποχὴ πού ὅλοι ζητοῦν **δικαιοσύνη**. Ὅλοι θέλουμε τὸ δίκιο μας, κάνουμε ἀγῶνα νὰ μὴ χάσουμε τὰ δικαιώματά μας. Ἐργάζομαι, σοῦ λέει ὁ ἄλλος, καὶ πρέπει νὰ πληρωθῶ...

Ἄδικία εἶνε νὰ στερῆ κανεὶς τὸ μεροκάματο ἀπὸ τὸν ἐργάτη, νὰ καθυστερῆ τὸ μισθὸ τοῦ ὑπαλλήλου· καὶ ἐνῶ ἡ ἐπιχείρησι ἢ τὸ ἐργοστάσιο ἀπὸ τὸ δικό του ἰδρῶτα κερδίζει ἑκατομμύρια, σ' αὐτὸν νὰ δίνουν ψίχουλα.

—Μὰ γιατί τὰ λές αὐτά; θὰ μοῦ πῆτε· πῶς μιλάς ἔτσι σήμερα;... Δὲν τὰ λέω ἐγώ· τὰ λέει τὸ Εὐαγγέλιο. Καὶ δὲν ἦταν ἀνάγκη νὰ ἔρθουν οἱ κομμουνισταὶ νὰ μᾶς τὰ διδάξουν· μᾶς τὰ ἔπε ὁ Χριστός. Ἀκούσατε τὸν **ἀπόστολο** σήμερα. Τὰ λέει βέβαια στὰ ἀρχαῖα ἑλληνικά· ἅμα ἐξηγήσης ὁμως τὰ λόγια του, αὐτὰ λέει.

***

Τί λέει ὁ ἀπόστολος; Ὁ ἀπόστολος Παῦλος λέει, ὅτι ὁ γεωργὸς πού σκάβει τὴ γῆ καὶ τὴν ποτίζει μὲ τὸν ἰδρῶτα του, πρέπει πρῶτα αὐτὸς νὰ φάῃ ἀπ' τὸν καρπὸ· κι ὁ τσοπάνος πού βόσκει πρόβατα, πρέπει πρῶτα αὐτὸς νὰ πιῆ ἀπ' τὸ γάλα τους· κι ὁ στρατιώτης πού ὑπηρετεῖ τὴν πατρίδα πρέπει νὰ ζῆ ὄχι μὲ δικά του ἔξοδα ἀλλὰ μὲ ἔξοδα τῆς πατρίδος. Ἔτσι λέει (βλ. Α' Κορ. 9,7). Καὶ κάτι ἄλλο ἀκόμα λέει ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ, ἡ Παλαιὰ Διαθήκη (βλ. Δευτ. 25,4)· τὸ βόδι, πού ἔχεις στὸ ἀλώνι, νὰ μὴν τοῦ βάλῃς φίμωτρο, ἀλλὰ νὰ τ' ἀφήσης ἐνῶ δουλεύει νὰ φάῃ ὅσο θέλει ἀπ' τὸ κριθάρι ἢ τὸ σιτάρι· ἔτσι λέει καὶ ὁ Παῦλος ἐδῶ (βλ. Α' Κορ. 9,8-9). Καὶ ὁ Κύριος στὸ Εὐαγγέλιο λέει, ὅτι **«ἄξιός ὁ ἐργάτης τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ»** (Λουκ. 10,7).

Ἔχει λοιπὸν δικαιώματα καθένας πού ἐργάζεται. Ἀλλὰ ἐγὼ βλέπω τώρα στὸν ἀπόστολο κάτι περίεργο. Ὁ ἀπόστολος Παῦλος κοπίαζε μέσα στὴν Ἐκκλησία ὅσο κανεὶς ἄλλος· σὰν γεωργὸς καλλιεργοῦσε τὶς ψυχές, σὰν βοσκὸς ποίμαινε τὰ πρόβατα τοῦ Κυρίου, καὶ σὰν καματερὸ

βόδι ὥργωνε τοὺς ἀγροὺς τῶν ψυχῶν. Καὶ ὁμως δὲν ἔπαιρνε τίποτα! Ἄς τὸν πλησιάσουμε κι ἄς τὸν ρωτήσουμε: Ἄγιε ἀπόστολε, ἐσὺ μᾶς λές «**Οὐ φιμώσεις βοῦν ἀλοῶντα**», ὅτι ὁποιος δουλεύει πρέπει νὰ ἀμείβεται· ἐσὺ λοιπὸν, πού δουλεύεις τόσο πολὴ, **γιατί δὲν θέλεις μισθό;** Μᾶς ἀπαντᾷ λοιπὸν σήμερα ὡς ἐξῆς.

Ἔχω δικαίωμα κ' ἐγὼ νὰ παίρνω χρήματα ἀπὸ τοὺς πιστοὺς, νὰ μὲ τρέφουν, νὰ μοῦ δίνουν τὸ ψωμί, τὸ ροῦχο μου κ.λπ.. Δὲν δέχομαι ὁμως οὔτε δραχμὴ, ἀλλ' ἀναγκάζομαι νὰ δουλεύω (ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἔκανε σκηνές γιὰ νὰ ζῆ), διότι δὲν θέλω νὰ δώσω δικαίωμα σὲ κανένα νὰ μοῦ πῆ, ὅτι κηρύττω ἀπὸ ὑλικὸ συμφέρον· γι' αὐτὸ **θυσιάζω τὰ δικαιώματά μου**.

***

Μὲ τὸ παράδειγμά του αὐτὸ τί μᾶς λέει, ἀδελφοί μου, ὁ ἀπόστολος Παῦλος; Μᾶς διδάσκει ὅτι, ἐνῶ ὑπάρχουν περιπτώσεις πού ὁ πιστὸς πρέπει νὰ διεκδικῆ τὰ δικαιώματά του (γιὰ νὰ μὴ τὸν θεωροῦν καὶ ἡλίθιο, πού μπορεῖ ὁ καθένας νὰ τὸν καταφρονῆ), ὑπάρχουν ἄλλες περιπτώσεις πού πρέπει νὰ θυσιάσῃ τὰ δικαιώματά του, ἂν θέλῃ νὰ εἶνε Χριστιανός. Πρέπει κ' ἐμεῖς **νὰ θυσιάζουμε τὰ δικαιώματά μας**.

Ν' ἀναφέρω μερικὰ **παραδείγματα**;

● Μιὰ κοπέλλα παντρεύτηκε, ἔγινε **μάννα**. Σᾶς ἐρωτῶ· μπορεῖ αὐτή, πού ἔκανε οἰκογένεια, νὰ ζῆ ὅπως πρῶτα; Προηγουμένως εἶχε βέβαια δικαίωμα νὰ κάνῃ ἓνα περίπατο, νὰ πάῃ νὰ δῆ τίς φίλες της, νὰ κάνῃ μιὰ ἐκδρομὴ, νὰ πάῃ στὸ θέατρο - κινηματογράφο· ἀλλὰ δὲν εἶνε πλέον ὅπως πρῶτα, ἐλεύθερη. Τώρα ἔχει στεφάνι, ἔχει ἄντρα, ἔχει μωρὸ στὴν κούνια. Θὰ κλείσης λοιπὸν τὸ παιδί μέσα, θὰ τὸ παραδώσης σὲ νταντᾶδες, κ' ἐσὺ θὰ φεύγῃς; Ὁχι, ἀγαπητή μου· εἶσαι μάννα, θὰ θυσιάσῃς τὸ δικαίωμα τῆς ἀναψυχῆς, καὶ τὸν ὕπνο σου ἀκόμα, καὶ θὰ καθίσης στὸ προσκέφαλο τοῦ παιδιοῦ σου. Τὸ ἔργο τῆς

μάνας εἶνε ἀνώτερο ἀπὸ κάθε ἄλλο. Οἱ ὑπηρεσίες της δὲν πληρώνονται. Ἡ ζωὴ εἶνε θυσία.

● Ἄλλη περίπτωση. Ἐνας νέος παντρεύτηκε, ἔβαλε στεφάνι, ἔγινε πλέον **πατέρας**. Καὶ αὐτὸς δὲν μπορεῖ νὰ ζῆ ὅπως πρῶτα. Ὡς ἐλεύθερος, εἶχε βέβαια δικαίωμα νὰ διασκεδάσῃ, νὰ πάῃ στὴν ταβέρνα, νὰ βγῆ μὲ τοὺς φίλους του δεξιὰ κι ἀριστερά· τώρα δὲν μπορεῖ νὰ τὰ κάνῃ αὐτά. Θὰ θυσιάσῃ τὰ δικαίωμά του. Δὲν μπορεῖς, ἀγαπητέ μου, ἐσὺ ποὺ παντρεύτηκες, ἐνῶ ἄλλοτε γύριζες στὸ σπίτι μετὰ τὰ μεσάνυχτα, δὲν μπορεῖς τώρα νὰ γυρίζῃς στίς δώδεκα ἢ ὡρα· ἔχεις γυναῖκα, πρέπει νὰ γυρνᾷς νωρίς. Δὲν μπορεῖς νὰ ζῆς ὅπως θέλεις, νὰ ξοδεύῃς τὰ χρήματά σου ὅπως πρῶτα, τὴν ὡρὰ ποὺ ἡ γυναῖκα σου δὲν ἔχει ἕνα φόρεμα καὶ τὸ παιδί σου δὲν ἔχει βιβλίον καὶ τετράδιον. Θὰ περιορίσῃς τὸν ἑαυτό σου. Ἡ ζωὴ εἶνε θυσία.

● Ὁ πατέρας καὶ ἡ μάνα καλοῦνται νὰ κάνουν θυσίες. Ἄλλ' ἐὰν ὑπάρχῃ κάποιος ποὺ ἡ ζωὴ του εἶνε ταυτισμένη κυριολεκτικὰ μὲ τὴ θυσία, αὐτὸς εἶνε ὁ **ιερεύς**. Σὰν τὴ μάνα καὶ σὰν τὸν πατέρα πρέπει νὰ ἔναι μέσα στὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ. Βέβαια ὁ παπᾶς, καὶ μάλιστα ὁ ἕγγαμος, ἔχει κι αὐτὸς ἀνάγκες, ἔχει γυναῖκα καὶ παιδιά, πρέπει νὰ ζῆσῃ. Θέλει τὸ σπίτι του, τὰ φάρμακά του, τὰ τετράδια καὶ τὰ βιβλία τῶν παιδιῶν του, τὴν προῖκα τοῦ κοριτσιοῦ του, ὅλα αὐτά. Ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ κυνηγᾷ τὸ χρῆμα. Ἐγίνε παπᾶς; ἡ ζωὴ σου εἶνε θυσία πλέον. Ἄν ἤθελες σπιτία μεγάλα καὶ προῖκες γιὰ τὰ κορίτσια καὶ ἄλλα τέτοια, τότε νὰ γινόσουν ἔμπορος. Πῆγα σὲ μιὰ ἐνορία, ποὺ δὲν πατοῦσε ἄνθρωπος στὴν ἐκκλησία. Γιατί; ρώτησα. –Δὲν πᾶμε, λένε· ὁ παπᾶς ἔχει βάλει τιμολόγιο· τόσα ἢ βᾶφτισι, τόσα ἢ κηδεῖα, τόσα ὁ γάμος... Λὲς κ' εἶνε μαγαζὶ ποὺ πάνω στὰ τσουβάλια βάζουν ταμπέλλες μὲ τιμές· ἔτσι καταντήσαμε.

Ποῦ ἔναι τὰ χρόνια ἐκεῖνα τὰ εὐλογημένα, ποὺ ὁ παπᾶς δὲν ζητοῦσε χρήματα· ὅ,τι τοῦ ἴδιου δὲν τὸ σχολίαζε. Τὰ ἔτη 1851-1932 στὴν Ἀθήνα ἦταν ἕνας ἅγιος παπᾶς, ποὺ τὸν ἔλεγαν **παπα-Νικόλα Πλανᾶ**. Αὐτὸς ἔκλεινε τὰ μάτια· ὅ,τι κι ἂν τοῦ ἴδιου, ποτέ του δὲν ἀκούστηκε νὰ παραπονεθῆ. Οὔτε τιμολόγια, οὔτε ἀπαιτήσεις, οὔτε τίποτα. Καὶ ὁ λαὸς τοῦ ἴδιου περισσότερα, ποὺ ὁ ἴδιος πάλι τὰ σκορποῦσε σὲ φτωχοὺς· καὶ τὰ πρόσφορά του ἔδινε. Γι' αὐτὸ ὅταν πέθανε, μαζεύτηκε στὴν κηδεῖα του ὅλη ἡ Ἀθήνα. Σὺ, ποὺ ἔγινε παπᾶς, δὲν εἶσαι ἔμπορος· εἶσαι μιὰ θυσία, τὰ θυσιάζεις ὅλα· μ' ἕνα ῥᾶσο θὰ πεθάνῃς, ὅπως ὁ ἀπόστολος Παῦλος.

***

Ἐπὶ τὸν ἕνα, ἀγαπητοί μου, στὸν κόσμον

μερικά ἔργα ποὺ δὲν πληρώνονται· τέτοια εἶνε τὸ ἔργο τῆς μάνας καὶ τοῦ πατέρα, τοῦ ἱερέως καὶ τοῦ ἱεροκήρυκος, τοῦ στρατιώτη καὶ τοῦ ἀξιωματικοῦ. Τὰ δάκρυα τῆς μάνας, οἱ κόποι τοῦ πατέρα, οἱ ἰδρώτες τοῦ ἱερέως δὲν πληρώνονται. Ἄλλη εἶνε ἡ δικὴ τους ἀμοιβή· εἶνε ἡ ἱκανοποίησι τῆς συνειδήσεως. Βρῆκα σ' ἕνα χωριὸ ἕνα δάσκαλο πάμπτωχο καὶ τὸν ρώτησα· –Τί κατάλαβες στὴ ζωὴ; –Ἐχω τὴ χαρὰ, λέει, ὅτι ἐξεπαίδευσά ὁλόκληρο τὸ χωριό. Ἡθικὴ ἀμοιβή.

Θὰ μοῦ πῆς· Ἐγὼ δὲν εἶμαι οὔτε μάνα οὔτε πατέρας οὔτε παπᾶς οὔτε δάσκαλος οὔτε ἀξιωματικός. Τί εἶσαι; Καὶ **ἀπλὸς Χριστιανὸς** νὰ εἶσαι, νὰ ζῆς ὅπως λέει ὁ ἀπόστολος Παῦλος.

Εἶνε λόγου χάριν Δεκαπενταύγουστο ἢ Τετάρτη ἢ Παρασκευή, καὶ βρέθηκες κάπου· εἶνε **νηστεία**, δὲν μπορεῖς νὰ φᾶς ὅ,τιδήποτε. Κάποιοι λένε, ὅτι «ξένος καὶ ὀδοιπόρος ἀμαρτία δὲν ἔχει». Ὁχι, ἀγαπητέ. Δὲν μπορεῖς νὰ σκανδαλίζῃς. Δικαίωμά σου εἶνε νὰ φᾶς καὶ κρέας καὶ ψάρι κι ἀπ' ὅλα, ἀλλὰ σκέψου τὸν ἄλλο, τὸν ἀπλοϊκόν. Ἄν εἶσαι Χριστιανός, θὰ θυσιάσῃς τὸ δικαίωμά σου. Περιορίσε λίγο τὸν ἑαυτό σου, δὲν παθαίνεις τίποτα. Ἡ ζωὴ δὲν εἶνε «Εἶμαι ἄντρας, καὶ τὸ κέφι μου θὰ κάνω», ποὺ λένε τ' ἀμαρτωλὰ τραγούδια μὲ τὰ μπουζούκια. Ποιὸς τὸ ἔπε, ὅτι ἔχεις δικαίωμα νὰ κάνῃς τὰ κέφια σου;

Ὁ Χριστὸς λέει: **Ἡ ζωὴ ἴσον θυσία**. Ὅποιος δὲν τὸ ἔμαθε αὐτό, δὲν κατάλαβε γιατί ζῆ. Σὲ τέτοια γενεὰ ἔρχεται κι ὁ ἀπόστολος Παῦλος καὶ λέει: «*Οὐκ ἐχρησάμεθα τῇ ἐξουσίᾳ (ἡμῶν) ταύτῃ, ἀλλὰ πάντα στέγομεν, ἵνα μὴ ἐγκοπῆν τινα δῶμεν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ*» (Α' Κορ. 9,12).

Θέλετε νὰ δῆτε μέτρο θυσίας; Στίς 18 Αὐγούστου ἐορτάζει ὁ **νεομάρτυς ἅγιος Δημήτριος ὁ ἐκ Σαμαρίνης**. Διαβάστε τὸ βίο του. Γιὰ τὴν πίστι του στὸ Χριστὸ ὁ Ἄλῃ πασᾶς τὸν ἔχτισε ζωντανὸ ὡς τὸ λαιμό, μόνο τὸ κεφάλι του ἄφησαν ἔξω! Ἐζῆσε ἔτσι δέκα μέρες. Καὶ ἔλεγε· Παναγία δέσποινα, ἐλέησον τὸν κόσμον. Καὶ μὲ τὸ «*Μνήσθητί μου, Κύριε...*» (Λουκ. 23,42) πέθανε.

Νὰ ποιά ἦταν ἡ Ἐκκλησία. Ἄλλοι λοιπὸν θυσίασαν τὴ ζωὴ τους, ἔδωσαν καὶ τὸ **αἷμα** τους, ἄνοιξαν τὶς φλέβες τους, κ' ἐσὺ δὲν ἀνοίγεις οὔτε τὸ πορτοφόλι σου νὰ δώσης λίγα χρήματα γιὰ τὶς ἀνάγκες τοῦ συνανθρώπου.

Ὅλα γιὰ τὸ Χριστό, ὅλα γιὰ τὴν Ἐκκλησίαν, ὅλα γιὰ τὸ Θεό. Τότε θὰ ἀρμόζουν σ' ἐσένα οἱ εὐχὲς τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, τότε θὰ νιώσης αὐτὸ ποὺ εἶπε ὁ ἀπόστολος Παῦλος «*Οὐκ ἐχρησάμεθα τῇ ἐξουσίᾳ ταύτῃ, ἀλλὰ πάντα στέγομεν, ἵνα μὴ ἐγκοπῆν τινα δῶμεν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ*»· ἀμήν.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**